

ת"פ 45783/07/20 - מדינת ישראל נגד פריד אבו ערב (עציר),

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 45783-07-20 מדינת ישראל נ' אבו ערב(עציר)

בפני כבוד השופט דניאל פיש

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם פריד אבו ערב (עציר),

בשם המאשימה: עו"ד יניב זהר

בשם הנאשם: עו"ד בדר אלדין אג'באריה

גזר דין

1. הנאשם הודה במסגרת הסדר חלקי, שלא כלל הסדר אודות העונש, בכתב אישום מתוקן בעבירות הבאות: סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977; הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק; חבלה במזיד לפי סעיף 413 לחוק; נהיגה בזמן פסילה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961; איסור לנהוג בלי רישיון נהיגה לפי סעיף 10 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] וחובת פוליסה לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970.

2. על פי האמור בכתב האישום המתוקן, הנאשם לא הוציא ולא החזיק רישיון נהיגה מעולם ובמועד הרלוונטי לכתב האישום היה גם פסול מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה מכוח גזר דין שניתן ביום 14.7.16.

3. ביום 11.7.20 בסביבות השעה 01:00 היו ממוקמים שני שוטרים - נתנאל סיבי ונאדר ביבאר בכיכר הכניסה לשפרעם בניידת משטרתית כשהם לבושים מדי משטרה ומזוהים כשוטרים לצורך ביקורת רכבים שגרתית. באותו זמן נהג הנאשם מכיוון כפר שעב לביתו בחיפה ברכב מסוג BMW כשאיתו ברכב ישבה אשתו שהייתה בשבוע 40 להריונה ומאחורה ישבו אחיו ולצדו אשתו ובתם בת 3 חודשים. כשהנאשם הגיע לכיכר, השוטר נתי סימן לו לעצור בצד אך הנאשם האיץ את מהירות נסיעתו במטרה להימלט. כתוצאה, השוטר נתי שעמד במסלול הימלטות הנאשם נאלץ לזוז על מנת למנוע מהרכב לפגוע בו. הנאשם המשיך בהימלטות תוך שביצע פניית פרסה בכיכר ונסע לצומת אבלים. השוטרים נכנסו לניידת והחלו לנסוע אחרי ה-BMW תוך שהשוטר נתי כורז לנאשם מספר פעמים לעצור ואורות הניידת דלוקים אך הנאשם המשיך בנסיעתו. משלב זה התנהל אחר הנאשם מרדף ממונע במסלול שנמשך לאורך 12.7 ק"מ באופן מסוכן ומהיר. בצומת אבלים פנה הנאשם ימינה ונסע לכיוון צומת סומך, שם פנה שמאלה תוך שהוא נכנס לצומת בנהיגה פרועה וכתוצאה ממעשיו רכב שחלף במקום נאלץ לבלום על מנת להימנע מהתנגשות. בהמשך, פנה שוב הנאשם שמאלה לכיוון צומת אבלים תוך שהוא נכנס לצומת בין כביש 70 לכביש 79 במהירות גבוהה וחוצה את הצומת באור אדום. כל זאת עשה כשהשוטרים אחריו כורזים לו לעצור, אך הוא המשיך

בנסיעתו הפרועה במהירות גבוהה ובצורה מסוכנת לכיוון צומת אבליים-טמרה. בהגיעו לצומת אבליים נכנס לצומת במהירות גבוהה וחצה את הצומת באור צהוב. שם המשיך לכיוון הצומת הדרומי של טמרה באזור תעשייה תוך שהוא עוקף רכבים וגורם להם לסטות מנתיב נסיעתם. בהגיעו לצומת הדרומית של טמרה המשיך וחצה את הצומת באור אדום כשהניידת דולקת בעקבותיו ומסמנת לו לעצור תוך שימוש בצופר. הנאשם המשיך את נסיעתו המהירה. בהגיעו לצומת הראשי של טמרה, המשיך לכיוון הצומת הצפוני של טמרה. בהגיעו לצומת הצפוני המשיך לכיוון אחיהוד. כשהגיע לצומת כאבול עמדו מספר רכבים ואז הנאשם האט את מהירות נסיעתו, עבר את הצומת והמשיך לכיוון צומת יבור תוך שהוא עוקף רכבים ונוסע בנתיב ההשתלבות שנמצא במקום. בשלב זה התמקם השוטר נאסיף חמוד במרחק קצר לפני צומת יבור במסלול נסיעתו של הנאשם, כשהניידת חוסמת חלק משני הנתיבים הימניים של הכביש, תוך שהאורות הכחולים דולקים. הנאשם הבחין בו וחלף במהירות גבוהה על פני הניידת, כשהשוטרים נתי וביבאר עדיין דולקים אחריו. כשהגיע לסמוך לצומת יבור והשוטרים נתי וביבאר עדיין דולקים הניידת התחילה לנסוע במקביל מאחוריו והנאשם הסיט את הרכב ימינה בצורה פתאומית חדה ומסוכנת לתוך נתיב נסיעתה של הניידת, חסם את דרכה וגרם לה לפגוע בצדו הימני של הרכב. כתוצאה, הניידת הוטחה בחוזקה בתמרור שהיה בצומת יבור עלתה על אי תנועה ונעצרה. בשלב זה הנאשם עצר את רכבו גם הוא בתוך צומת יבור, ירד מן הרכב והחל להימלט רגלית כשהשוטרים אחריו עד שהשיגו אותו. בשלב זה הנאשם החל להשתולל ולהתעמת עם השוטרים ולהיחלץ מאחיזתם והם נאלצו להשתמש באקדח טייזר. למרות זאת הנאשם הצליח להימלט שוב מהם ובריצה על כביש 70 לכיוון מזרח, דלק אחריו השוטר ביבאר. הנאשם המשיך בריצה אל השדות שהיו בצד הכביש, הגיע לכביש, חצה אותו וסימן לרכב שחלף במקום לעצור. הנאשם ניסה לפתוח דלת הנוסע של הרכב ולהיכנס פנימה אך לא הצליח והרכב פתח בנסיעה, בשלב זה הנאשם נתלה על חלקו האחורי של הרכב שהמשיך לנסוע מספר מטרים ואז עצר. הנאשם ירד ממנו, נמלט והתחבא בשיחים, שם עוכב ונעצר.

טיעוני המדינה:

4. המדינה ציינה שהנאשם עצור מיום 11.7.20. לא הועלתה טענה של תכנון בנסיבות העניין, אך נטען שהנאשם שלט לבדו לאחר מכן בכל מהלכיו. צוין שהוא נהג בצורה פרועה ומסוכנת, תוך פגיעה בנוסעים ברכב, סיכן את הציבור ואת הנהגים האחרים. הודגש שהנאשם מעולם לא הוציא רישיון נהיגה ויש לחובתו מאסר על תנאי בעבירה דומה וגם עבירות אלימות בעברו.
5. נטען שהשיקום שזכה בו לא סייע לו והוא ביצע עבירה דומה פעם נוספת. נטען שבמעשים הנוכחיים הנאשם פגע בשלום הציבור וביטחונו, פגע בשוטרים וסיכן את בני משפחתו וגם רכוש המדינה. נטען שהמעשים היו בשליטתו המלאה והוא יכול היה להימנע מהם. הוזכר שגם אשתו נפגעה פיזית בתאונה והייתה צריכה לעבור ניתוח קיסרי.
6. נטען שהעבירה הייתה ברף הגבוה מבחינת הסיכון שהוא הציב לציבור משתמשי הדרך ורק במזל לא גרם לפצועים יותר קשים.
7. נטען שמבחינת נסיבות שלא קשורות בביצוע העבירה, הנאשם לא יכול לטעון לפגיעה כתוצאה בו ובבני משפחתו שעה שהוא גרם לאירוע ואשתו ידעה שהוא בפסילה, וגם אחיו ואשתו לא ניסו למנוע את האירוע ולא פעלו לעצור

אותו.

8. נטען שלנאשם עבר פלילי מכביד בעיקר בעבירות אלימות ובעבירות תעבורה דומות וכי גם באירוע אחר הוא ברח משוטרים, פגע בניידת וברח רגלית.

9. נטען שהמאסר הארוך שהוטל עליו לא הרתיע אותו. בעניין זה הפנתה המדינה לת"פ 12015-04-16.

10. נטען שהמקרה הנוכחי חמור יותר כיוון שהוא גם סיכן את בני משפחתו.

11. אוזכרו המקרים הבאים:

ע"פ 2499/14 **סלימאן אלנבארי נ' מדינת ישראל** (5.11.14); שם בגין עבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה והפרעה לשוטר במילוי תפקידו הטילה הערכאה הדיונית 20 חודשי מאסר מתוך מתחם שבין 20-42 חודשי מאסר. באותו מקרה נמלט המערער במהירות גבוהה מניידת משטרה בכביש מהיר למרחק של 4 ק"מ. הערעור נדחה.

ע"פ 8584/13 **לואי שטארה נ' מדינת ישראל** (30.6.17); שם המערער הורשע בשורת עבירות לרבות לפי סעיף 332 לחוק העונשין כאשר הוא נתפס לאחר מרדף לאחר שהרכב התנגש במעקה בטיחות. הוא הואשם בנוסף בגניבת רכב ובכניסה לישראל שלא כדין והפרעה לשוטר במילוי תפקידו וכן נהיגה ללא רישיון. בגין עבירה של סיכון חיי אדם נקבע עונש של 4 שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון לא התערב בחלק זה של פסק הדין.

12. המדינה טענה שיש לקבוע מתחם ענישה בין 4 - 7 שנות מאסר בפועל, ובתוך המתחם לנוכח עברו הפלילי המכביד בעבירות דומות נתבקש לקבוע עונש ברף העליון, ובנוסף להפעיל עונש המאסר על תנאי והפסילה של 18 חודשים במצטבר. לגבי חילוט הרכב נטען שאין מחלוקת שהעבירות בוצעו ברכב ושהבעלים הקודמים מכרו את הרכב לנאשם ולאשתו, נטען שאין זה משנה שאשתו חתומה על זיכרון הדברים לאור חזקת השיתוף מכיוון שהיא אפשרה לו לבצע את העבירות, כאשר ביקשה ממנו שיחליף אותה בנהיגה כשידעה שהוא בפסילה. נטען גם שאין מחלוקת שהנאשם מימן את התשלום בגין הרכב. הוזכר שחב' המימן אפשרה את החילוט בתנאי שתקבל את הכספים השייכים לה ראשונה.

טיעוני הנאשם:

13. ב"כ הנאשם טען שאין הנאשם מקל ראש במעשים, אולם הזכיר שכתב האישום המתוקן שונה מכתב האישום המקורי שהיה חמור עוד יותר. הסנגור הזכיר שמתחילת הליך ההוכחות הוא לא טען שהמעשים לא היו אלא שהיו פחות חמורים ושההודאה ניתנה לאחר שנמחקו עובדות שייחסו לנאשם חציית 7 צמתים באור אדום ולא שניים

בלבד.

14. נטען עוד שההתנגשות עם הניידת תוארה בצורה חמורה יותר בכתב האישום המקורי.

15. נטען שהודאתו של הנאשם בכתב האישום המתוקן מבטאת חרטה אמיתית וכנה. עם זאת נטען שלא מדובר באירוע שבו נאשם נוטל רכב ומתחיל לנסוע כשאינו לו רישיון נהיגה והוא בפסילה ומתחיל מרדף אחריו. נטען שהנאשם יחד עם אשתו ואחיו וגיסתו שכולם מתגוררים בחיפה היו באותו יום בכפר שעב אצל אביו כאשר חודשיים לפני כן אשתו שהייתה בהיריון עברה הפלה (של אחד משני תאומים). נטען שבאותו יום היא הרגישה כאבי בטן וכאבים נוספים והיא לא יכלה לנהוג. נטען שגם האחרים שהיו ברכב לא יכלו לנהוג, כאשר האח היה בפסילה ולגיסתו לא היה רישיון נהיגה. כך טען הסנגור שאין מדובר במצב רגיל אלא שמצב שבו אשתו של הנאשם לא יכלה להמשיך לנהוג והרגישה לא טוב והכל על רקע הפלה שעברה זה מקרוב. נטען שכל כוונתו של הנאשם הייתה להגיע חזרה לכניסה לכפר שעב כדי שאחיו ייקח את אשתו לבית החולים. נטען שמסלול הנסיעה והמקום בו חלף על פני הניידת מחזקים גרסה זו.

16. נטען שיתכן והנאשם טעה בשיקול דעתו אך נטען שבנסיבות לא ידע כיצד לנהוג והיה בלחץ.

17. נטען שמאז שחרורו של הנאשם ממאסרו האחרון ועד האירוע נשוא כתב האישום הנוכחי עברה תקופה של שנה וחצי כאשר הוא שוחרר ביום 30.12.18 ומשך התקופה האמורה היה בפיקוח רש"א בתקופת הרישיון.

18. הסנגור הזכיר מסמך מיום 27.11.19 שזה הערכה תקופתית ונכתב שם שהנאשם הגיע לכל המפגשים, היה בטיפול ושיתף בבעיות שיש בו. נטען שנרשם שם במדובר באסיר חיובי שמודע למכשולים הניצבים בדרכו ושואף לחיים נורמטיביים. נטען שהנאשם הגיע מרקע סוציאקונומי קשה ושגדל בסביבה שאינה נקיה מעבריינות, אולם חרף זאת לאחר שחרורו מהמעצר השני זכה להערכה חיובית מרש"א ונמצא בהליכי שיקום מוצלחים.

19. נטען עוד שהנאשם בתקופה זו הקפיד על יקום התנאים המגבילים שהוטלו עליו, שהיו מעצר בית לילי ובבוקר יצא לעבוד בעבודה מסודרת (המדינה הלינה על כך שנוכחות הנאשם בבית אביו הצביעה על כך שלא היה במעצר בית לילי אך הודתה שהוא לא הואשם בעבירת הפרה).

20. נטען שמיום שחרורו ועד למעצרו עבד באופן רציף במפעל והתמקד בהקמת משפחה, עד האירוע נשוא כתב האישום. נטען שאכן יש לנאשם עבר פלילי אולם העבירה אחרונה משנת 2016 ומצבו כיום שונה, כאשר הוא התחתן מאז והחל להקים משפחה ועבר שינוי משמעותי באורח חייו. הוזכר שאת התינוקת שנולדה לא זכה לראות עד היום, למעט בדיוני בית המשפט.

21. נטען שגם החוק וגם הפסיקה קובעים כי במידה וקיים אף סיכוי לשיקום, יש להתחשב בכך.

22. הסנגור הפנה לפסיקה הבאה:

ת"פ 36456-12-13 **מדינת ישראל נ' בשיר בן סוהיל בשיר** (19.2.15); שם בגין עבירות של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטר, עקיפה בקו רציף ונסיעה בניגוד לכיוון התנועה הוטל על נאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. בית המשפט העיר שהנאשם לא תכנן את ביצוע העבירות אלא ביצע אותן מתוך בהלה. בית המשפט בסופו של עניין קיבל את עמדת שירות המבחן שהמליץ על מאסר בעבודות שירות והתרשם שהנאשם בר שיקום. כך בית המשפט סטה ממתחם הענישה באותו מקרה.

ת"פ 51068-06-19 **מדינת ישראל נ' חסארמה** (3.8.20); הוטל על נאשם שהורשע בסעיף 332(2) לחוק וכן חבלה במזיד ברכב מאסר באורך תקופת המעצר (מעל 9 חודשים) ותקופת מבחן. באותו מקרה גם ניתן תסקיר חיובי שהמליץ להסתפק בתקופת המעצר ולהעמידו בתקופת מבחן. גם במקרה זה סטה בית המשפט ממתחם הענישה ההולם שנקבע בין 2.5 ל-5 שנות מאסר.

ת"פ 42554-07-15 **מדינת ישראל נ' אלי אלאיזרוב** (25.4.17); שם הורשע נאשם בעבירות חמורות, ובין היתר, סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, היזק במזיד ברכב, נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף וללא פוליסת ביטוח. באותו מקרה הנאשם לא עצר לבדיקת רישיונות שגרית ונתפס לאחר מרדף בו סיכן אנשים לרבות הולכי רגל ועצר רק לאחר שאיבד שליטה והתנגש ברכב אחר וגרם לנוסע הרכב האחר חבלות. נקבע מתחם ענישה הולם שבין 20 - 48 חודשי מאסר, אך הועדפו שיקולי שיקום שפורטו בתסקיר מבחן שניתן והוטלו 5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ותקופת מבחן.

23. כך שהסנגור טען שאומנם מדובר בעבירה חמורה אך כל מקרה ונסיבותיו. נטען שבמקרה זה מדובר בהפעלת שיקול דעת מוטעה ולא כוונה לעבור עבירות אלא היפוכו של דבר.

24. הסנגור טען שהנאשם היה בהליכי שיקום מוצלחים חרף נסיבות חייו והתנאים בהם גדל והוא לא הפסיק את מהלכי השיקום אלא נקלע לסיטואציה בעייתית.

25. הסנגור טען שמהמסמכים שהוגשו עולה שהנאשם מקבל אחריות ומצטער על מעשיו ומביע חרטה עמוקה וכנה על המעשים.

26. בסיומו של עניין ביקש הסנגור להפעיל את מידת הרחמים ולגזור העונש המינימלי האפשרי ושתהיה חפיפה מלאה בין עונש המאסר בפועל לבין עונש המאסר על תנאי שהוטל בתיק קודם.

27. לעניין החילוט, ביקש הסנגור שלא לחלט את הרכב. נטען שמי שרכש את הרכב והשתמש בו ומחזיק בו זו אשתו של הנאשם. הוסף שהבקשה שלא לחלט את הרכב מוגשת לפני משורת הדין.

עמדת הנאשם:

28. הנאשם בדבריו חזר על כך שכפי שסיפר בחקירה, הוא פעל מתוך לחץ וחשיבה מוטעית על רקע הבעיות שהיו לאשתו בתקופת הריונה. הוא הודה שיודע היום שהתנהג לא נכון וטען שאינו מעוניין בחיים לא נורמטיביים ושעד המקרה השתתף בהצלחה בתכניות השיקום שהוצעו לו. הוא טען שחיי השתנו מאז שיש לו משפחה "עשיתי מה שעשיתי, מבין שעשיתי משהו לא נכון, אבל התיק הזה פעלתי מתוך לחץ".

מסמכים שהוגשו בשלב הטיעונים לעונש

29. יוער שהצדדים הסכימו כי מעבר לכתב האישום בו הודה הנאשם תוגש הודעתה של אשתו שניתנה במשטרה (עמ' 39 שט' 2-3 לפרו' הדיון מיום 9.2.21), שם תיארה אשתו סלאם שנהגה ברכב באותו יום שיצאו משעב מכיוון שהתחילו לה כאבים ברגל עצרה בצומת כאבול ובעלה החליף אותה בגלל מצבה שלא יכלה להמשיך לנהוג שבכניסה לשפרעם הוא דיבר עם אחיו עאדל שיבוא וייקח אותם הביתה ואז נתקלו בשוטרים (הודעה מיום 3.7.20 שעה 12:22).

30. כמו כן הוגשו מסמכים נוספים, ביניהם מסמך מיום 22.7.20 מעיריית חיפה שנכתב ע"י רכזת רש"א בעיר. תואר שהנאשם בן 31 נשוי, ואשתו בחודש התשיעי. תואר שהנאשם מסר בעקבות המקרה שהוא נלחץ ממצבה של אשתו וחשש, לאור הבעיות שהיו בהריון, ומצטער מאוד על מעשיו ואינו מצליח להבין כיצד פעל לאחר דרך השיקום הארוכה שעשה. תואר שהנאשם החל את דרכו ברש"א בחודש 1/19 והקפיד להגיע לפגישות באופן סדיר ועקבי ושיתף בקשייו במהלך השיקום. העו"סית - רכזת רש"א, כתבה שלהתרשמותה מדובר באסיר שלאורך תקופת השיקום ברש"א התנהל באופן חיובי וגילה רצינות בטיפול ומודעות למכשולים העומדים בדרכו והביע מוטיבציה גבוהה לשינוי בחייו ורצון לנהל חיי שיגרה נורמטיביים.

31. ישנו גם מכתב קודם ממפקחת מחוזית רש"א צפון מיום 27.11.19, שגם בו תואר שהנאשם היה מגיע לפגישות באופן עקבי ונרשמה התרשמות שמדובר באסיר חיובי בר שיקום.

32. מובן כי הוגשו התיקים ביחס למאסרים על תנאי בת"פ 66907-09-14, שם בגין סיוע לסיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה הוטלו על הנאשם 56 חודשי מאסר בפועל. בבית המשפט העליון הופחתו 6 חודשי מאסר.

33. בהודעה נוספת פירטה המדינה כי לנאשם מאסר מותנה תלוי נגדו שהוטל במסגרת ת"פ 66907-09-14 שאוחד עם ת"פ 18286-11-14 (אליו צורף ת"פ 12015-04-16): 18 חודשים שלא יעבור תוך 3 שנים מהיום שישוחרר ממאסר עבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ו/או סיוע לעבירה כזו או לעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה; 18 חודשי פסילה על תנאי כאשר התנאי הוא שלא יעבור משך 3 שנים מהיום שבוא ישוחרר עבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ו/או עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

תסקיר המבחן:

34. לאחר שהצדדים טענו לעניין העונש ביקש הסנגור כי יערך תסקיר מבחן לנאשם טרם שייגזר דינו. בתסקיר שהוגש ביום 14.4.21 פורטו קורותיו: הוא בן 30, נשוי ואב לילדה בת 8 חודשים. טרם מעצרו התגורר עם משפחתו בשכירות בחיפה ועבד בתחום הרתחות כשכיר. יש לו 4 אחים בוגרים והוריו התגרשו לפני שנים רבות כשעוד היה ילד, ושניהם התחתנו מחדש. לאביו רקע פלילי בעברו הרחוק, ריצה מאסר ממושך בתקופת ילדותו של הנאשם שהיה אז בן 6. עניין זה הותיר חותמו על הנאשם, כאשר הוא עבר לגור בחזקת סבתו באותה תקופה והתקשר עם גורמי שוליים. הוא סיים 7 שנות לימוד בלבד ונשר בגין חוסר עניין בלימודים ובעיות משמעת חמורות. כשעזב את הלימודים החל לעבוד בעבודות כפיים בלתי מקצועיות שונות הסתבך בפלילים לראשונה בהיותו בן 21, נשפט והורשע בגין עבירות אלימות ונידון למעצר ראשון ממושך למשך 40 חודשים שסיים ביום 26.4.2014. כבר אז השתתף בקורס לשליטה בכעסים ושימש כאסיר תומך. בהיותו בן 25 בשנת 2016 הוא נידון למאסר שני למשך 50 חודשים בשל עבירות בתחום התעבורה אשר במהלכם היה מעורב בתאונת דרכים. בעת מאסרו השתלב בקבוצות טיפוליות לרבות קבוצה לשליטה בכעסים ולטענתו, עבר שיקום מוצלח. בשל התנהגות טובה קוצר מאסרו והוא שולב בתכנית שיקום מטעם הרשות לשיקום האסיר למשך כ-20 חודשים.

35. בהיותו בן 28 נישא ונולדה בתו. לדבריו החליט באותה עת לערוך מאמצים להתנהל באופן נורמטיבי אך בעקבות משבר משפחתי במסגרתו אשתו עברה הפלה של אחד העוברים בהריון עם תאומים כשהייתה בחודש החמישי, חווה מצוקה רגשית והיה נתון ללחצים שהיו לדבריו הרקע להתנהלותו במקרה הנוכחי.

36. שירות המבחן תיאר את הקשר עם הנאשם במשך השנים שהחל עוד ב-2011 ותוארו הניסיונות השיקומיים הקודמים. תואר שהנאשם טען שביצע את העבירות הנוכחיות על רקע לחץ נפשי שנקלע אליו כאשר חזר מביקור בבית הוריו בשעב לכיוון חיפה, אשתו שהייתה בחודש תשיעי להריונה חשה ברע ולא היה אדם אחר ברכב שהיה מורשה לנהוג. לדבריו התכוון לנהוג מרחק קצר עד לחבירה עם אחיו שיאסוף אותם ואז נתקל בשוטרים, נבהל וברח. שירות המבחן התרשם שהוא קיבל אחריות חלקית בגין העבירות שביצע, כאשר תפס עמדה קורבנית.

37. בסיומו של עניין, התרשם שירות המבחן שקיימים גורמי סיכוי של הצהרה לעריכת שינוי באורח חייו בשילוב מוצלח בעבר בתכניות שיקום, אך צוינו גם גורמי סיכון ובהם נסיבות אישיות מורכבות שכללו ריצוי מאסר ממושך במהלך שנות גיבוש אישיותו. צוינו גורמי סיכון נוספים ובסופו של דבר הוערך כי הסיכוי להישנות עבירות דומות בעתיד והתנהגות פורצת גבולות הינו גבוה. כך במכלול השיקולים הוערך שגורמי הסיכון עולים על גורמי הסיכוי לשינוי ולכן לא ניתנה המלצה טיפולית שיקומית. עם זאת, נוכח נכונות הנאשם לעבור הליך שינוי הומלץ שבמידה ויישפט למאסר בפועל הוא ישולב בהליך טיפולי בין כותלי הכלא.

38. הצדדים הוסיפו לטיעונים ששטחו קודם לכן. המדינה טענה שהתסקיר מגבה את עמדתה והיא שאין תחליף להטלת מאסר משמעותי. הסנגור לעומת זאת התמקד בנסיבות המקרה וטען שבכל הפסיקה לא נמצא מקרה של ביצוע עבירה בנסיבות דומות כאשר עבירת הנהיגה לא בוצעה מתחילת הנסיעה אלא בגלל נסיבות שנוצרו במהלכה. עם זאת, לא הסתיר שהנאשם אכן כשל בהתנהגותו אך טען שהוא בר שיקום. נטען שנסיבות ביצוע העבירה צריכות

להוביל לרף ענישה נמוך יחסית ושאינן למצות את הדין עם הנאשם מפאת מידת הרחמים ואפשרות לשקמו. כמו כן, הגושה תעודה רפואית ביחס לבתו לפיה ב-19.4.21 אירעה לה תאונה במסגרתה נכוונה והיא סובלת מכוויות דרגה שנייה בגב, במותן ובאזור העכוז.

דין:

39. אכן כפי שצוין בת"פ 36456-12-13 שאוזכר לעיל (ראו סע' 11 לגזר הדין והפסיקה המאוזכרת שם), בפסיקת בתי המשפט ביחס לעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה נקבעה מזה מספר שנים רמת ענישה בסביבות 4 שנות מאסר בפועל (ע"פ 2410/04 מדינת ישראל נ' סלמאן אבו אלקיעאן (11.11.10)).

40. בהתאם לשיקולים המנחים המנויים בסעיף 40ג לחוק העונשין, מתחם הענישה ההולם במקרה דנן נמצא בין 3.5 - 7 שנות מאסר.

41. במקרה זה, על פי נתוניו ובהתחשב בעברו של הנאשם, היה מקום להחמיר בענישה בתוך המתחם ולפסוק רמת ענישה מחמירה יחסית. ואולם, המקרה מציב קושי: מצד אחד נאשם שביצע עבירות חמורות - שבמקרה זה כללו בריחה משוטרים ומרדף ארוך שסיכן מאד את המשתמשים בדרך ואף יושבי הרכב באופן חמור; עולה שאין ספק שהנאשם מהווה סיכון לציבור ואף סיכון למשפחתו הקרובה המחייבים להרחיק אותו לתקופה ניכרת. מאידך, מדובר באדם ששוכנעתי כי הוא עושה מאמצים כנים לשיקום ואף התקדם בכך טרם האירוע, כפי שמעידים המסמכים שהוגשו במהלך ההליך. כמו כן, מקובל עלי כי העבירות בוצעו כאשר הנאשם נקלע לסיטואציה קשה בה דאג לבריאותה של אשתו והריונה. עם זאת, אין ספק שהוא בחר בחלופת ההתנהגות הגרועה והמסוכנת ביותר שניתן לעלות על הדעת. העבירה הנוכחית לא כוללת תכנון - אלא חוסר תכנון. עם זאת, הנאשם נושא באחריות בלעדית בגינה והיא מדגימה את הסיכון שהוא מהווה לציבור המשתמשים בדרכים.

42. לאור הערכת הסיכון, כפי שבא לידי ביטוי גם בתסקיר - אין מנוס להטלת תקופת מאסר משמעותית כדי להרחיק את הנאשם מהחברה. עם זאת נראה שמדובר באדם שהוא עדיין בר שיקום ויש מקום לפסוק עונש שלא ימנע אפשרות של המשך שיקומו.

43. אשר על כן הנני מטיל עונשים כדלקמן:

4- שנות מאסר בפועל שמתקופה זו תנוכה תקופת המעצר מיום 11.7.20.

-מאסר על תנאי של 12 חודשים למשך שלוש שנים כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם יבצע עבירות אלימות או עבירות תנועה מסוג פשע.

המאסר על תנאי בתיק ת"פ 66907-09-14 (שאוחד עם ת"פ 18286-11-14 אליו צורף ת"פ 12015-04-16) ירוצה בחופף וזאת על מנת שלא להטיל תקופת מאסר ארוכה מדי מכדי לאפשר שיקום.

-פסילה מלהחזיק רשיון נהיגה משך 24 חודשים מיום שחרורו.

-הפסילה על תנאי מת"פ 66907-09-14 תופעל מחציתה במצטבר ומחציתה בחופף לרכיב זה של העונש.

-בנסיבות כאשר אשתו של הנאשם נותרת לבדה עם ילדם, לפני משורת הדין לא יחולט הרכב.

-מומלץ לרשויות שב"ס לשקול אפשרות של שילובו של הנאשם בתכניות שיקום במהלך מאסרו.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ח' סיוון תשפ"א, 19 מאי 2021, בהעדר הצדדים.